

al Pânt dla Biânnanda

nómm 175

Cuvlén bulgnîs

Savair incôsa ed piâza Granda e dâl Dâu Târr al pôl èser fâzil. Però a Bulâggna ai é tant quî che i bulgnîs i n san brîsha cus i én o in duv i én. Al srêv asè dèr un'ucè al bél lîber d Cristòfor (*Franco Cristofori*), mo l é dal 1975 e al s pôl catèr sâul... in cà da mé, da Carpàn e da pûc èter. Acsé am é vgnó in mänt d adruvèr ste gluriâus giurnèl par cuntèr a chi lèz un quèlc sitarén, tradiziân o nutézzia cgnusó da pûc.

Tacän dal gran lâcum (*Giacomo Leopardi*) ch'al scrivé cla žîzla qué: “*Io sospiro per Bologna, dove nel morale e nel materiale tutto è bello*”. Åu, i gîv Gióggia? Par Bulâggna al gran poëta l avêva mess ví la sô malincunî. E pò, pr esänpi, am piès d arcurdèr che, al Archiginèsi, tótt i ân i fèven sagg’ leziân d anatomi avèrti a tótt i zitadén: i sunèven par mèz’âura una campêna ciâmè “*La Scolara*” es ai arrivèva äli autoritè coi bulgnîs par stèr da sénter la leziân d anatomi dóvv ala fén, par fères capîr pulidén, i tajèven in lóng e in lèrg un cadâver. Sänper al Archiginèsi, sóbbit dâpp al rastèl ai é un dipént ch’l arcôrda al prémm studânt americàn: De Leon Gravito, nèd “*In Novo Orbe*” (int al mânnd nôv) dal 1595.

Andän mò fôra. Dóvv adès ai é la vélla Revedin col seminèri, int al Zenczänt al sít l éra numinè “Bèl šguazèr” (*Belgodere*), parché lé ai éra un’ustarî e un cašén ch’i fèven un gran arciam pr un sclémme ed žûven. Dal 1554, però, ai fô afidè incôsa ai Capuzén parché i tiréssen só un cunvânt e acsé fô fât dal frè Ànzel Savârina (*Angelo Savona*), pariâur ed chi frè. Mo la n é megga finé. Dal 1811, con Napoleân, al cunvânt al fô vindó e ala culérra i i dénn al nómm ed Belvdair (*Colle Belvedere*), dóvv al cånt Pîr Revedin al fê una gran vélla, ch’la turné pò ed proprietè dla Cîsa.

Turnän mò in zânter. Cgnusív la cîsa ed San Michêl di Leprušett? (*San Michele de’ Leprosetti*) a mèza ví stra San Vidèl e Stra Mažaur? L’è dimónndi antîga e dal 1210 la taché fûg es l’andé a tarssâc. Pò la fô tirè só un’ètra vólta e, par quasst, al pòpol al taché a ciâmèrla *San Michêl dal brusè*.

Una gran studiâus, Mârio Fanti, al dîs però che lé ai éra anc un lebrusèri, e al nómm *Leprosetti* al prêv èser nèd acsé. Chi arà rašân?

Andän al vèc’ teâter *Brunetti*, dvintè pò *Duse*. I dèven *I Puritani* ed *Bellini*. Al prémm tnâur al stèva mèl e i caténn un sostitût che, apanna tirè só al sipèri, as présenté con 1 acût “*Alfin son salvo!*”. Dal lubiân ai arivé ed pâca la våus bulgnaiša ch’la déss “L é anc prèst, cinén, a vdrän pò ala fén!”. Am piès ed pinsèr ch’la fôss la stassa våus ch’l’avêva švarsłe “Dî bän só, fantèšma...” e a lâs pérder al rëst. Che blazza äl våus di popolân bulgnîs švarsłe dal lubiân! Un’ètra l’è quassta: sänper al *Brunetti*, ala fén d un bâl dóvv ai éra una prémma balaréina d una blazza ecezionèl ch’l’arzvè dâl gran šbatrî d man, un spetadâur dla barçâza, šlungând un brâz, al dé ala bëla un mazatt ed viôl. La våus dal èlt la n manché brîsha al cåulp e la déss “*Mo che scusi bene la piccolezza!*”.

A voi finîr con di stradlût ch’i um piès. Dal 1366 i Žudî bulgnîs i fônn asrè in qualli che adès i s ciâmen ví di Žudî, dl Infêren, Canònica, etc. Dal 1556, pr âurden dal Pèpa Pèvel IV, chi avêva cà lé al fô ublighè a purter sänper una bratta žâla e äl dòn un nâster žâl al còl. Pò dal 1593 al pèpa Clemänt (*Clemente VII*) al dezidé ed fèr la bâla dal dsgâmmber e i žudî i fônn cazè fôra da tótt al Stèt dla Cîsa. Ói, guardând al dé d incû, zêrt che anc la Cîsa l’â fât un bél pô ed strè.

Adès ai ò pòra ed fèr indurmintèr chi s fôss mess a lèzer stäl minozzi e a i dâg un tâi. Se pò avess da catèr quèl, magâra a zarcarò ed cuntèrel st’ètra vólta.

La Taraghéggna

La piazatta ed San Michêl

Al Sant protetâur ed Calderàra

Oramâi l é ufizièl: dai 4 ed nuvâmmber dal 2020, Calderàra l’arà al sô Sant protetâur! Sé, parchè stê nôster bél pajaiš dla Bâsa fén adès l é stê sänza... E chi srèl mài al preferé stramèz a dâl mièra ed sant? Bän, mo San Vidèl, vësst che int la Cmórina ed Calderàra ai é da una móccia d ân una fraziân e una cisulérrna con al sô nóm!

Dâncâ: ste *Vitale* l éra un sêrv, anzi un schièv, e par fedeltè al sô padrân *Agricola*, anca ló al s éra fât cristiân. I suldè dla XIII legiân i torturénn al pôver Vidèl fén ala môt, e quasst par cunvénzer Agréccola a rineghèr la sô religiân. An i fô gnént da fèr e acsé al pôver Agréccola al fô cruciféss. I còrp di dû mèrtir, suplé int un zimitêri di Žudî, i fônn catè dal vasscuv ed Bulâggna Eustasio e suplé in tèra cunsacrè cristièna adirutûra ala presänza ed Sant Anbròg’ (393 d. c.). Al fât che Agréccola al séppa stê cruciféss al fâ pinsèr ch’an fôss brîsha un zitadén rumân, parché a quîsti ai éra risarvè al tâi dla testa.

Äli òsa di dû Sant bulgnîs äli én cunservè dänter ala cîsa dedichè a lâur, ónna dâl Sét Cîs dal cunplès ed San Stêven, mo in gîr pr al mânnd ai n é di pîz, parché dimónndi vêscuv furastîr i fenn la dmunda pr avairi e i fônn acuntintè. Insàmm a San Prôcol, *Vitale* e *Agricola* i véninen cunSIDERÉ i *protomartiri* dla cîsa bulgnaiša. E adès Vidèl, al sêrv fedeléssum, l é al protetâur ed Calderàra e al sô nóm al figûra anc int al cartèl dal *Lippo*; defâti, pasè l areopôrt al prémm cartèl ch’a catè al dîs:

SAN VITALE – LIPPO

F. C.

L òspit

A m arcòrd anc pulid cal dé, ala fén di ân Zinguanta, quand avèva tràgg' ân, che i mî genitûr i liżénn cäl pôchi raig scrétti a man in vatta a un fujátt.

- *Cus' èt cunbinè a scôla?*

- *Gnínta!*

- *Î sicûr?*

- *Sé, an é capitè gnínta...*

- *Alâura, parché al profesâur dmândel ed vgnîr fén qué par dscârrer con nuèter?*

- *A n al sò brîsa...*

I mî i um guardénn con la fâza bûra, qualla ch'la t ublighèva a dîr la veritè. Mo da bân gnanca mé a n savêva brîsa parché mài ón di mî profesûr as tuléss la brîga ed lasèr Bulâggna par vgnîr int una cà da cuntadén, dspêrsa in mèz ala canpâgna, d un sô arlîv. Una vèga agitaziânn la ciapé tóttta la famajja. Csa fèr? An s psêva zêrt rifiutèr al desidêri dal profesâur Tanplén. E anc bisugnèva zarchèr ed fèr bèla figûra.

I fônn di dé difézzil!

- *E s'l avéss d'avair bišâggan d andèr al céss? Che vargâggna! -* la salté só una sîra mî mèder, durânt la zanna.

- *Al farà cum a fàn nuèter tótt i dé!* - l'arspundé mî pèder, fòra dai guêr.

Quall però l'èra un bël problêma, parché al nòster bâgn al n'èra èter che un miserâbil stanziôl mèz ardupè drî dala stâla, un âs par métters a sêder e...

Ai èra pò la cuséïna, ch'la fèva da salòt e da stanzia da dsnér, con i mûr scuré da ân ed fômm dal camén. Mî pèder, trascurànd al lavurîr int i canp, ai dé ed bianc. Äl galén äl fônn asrè int al pulèr e a mé am tuché d antèr l'èra dal sâu mèrd. Al ninén an psé piò rughèr lëbber, mo al fô asrè int al purzil, e al can, anc s'l èra trancuél, al fô méss, con sô gran maravajja, ala cadâïna.

Mî mèder la fé i turtlén, la preparé un cunén ala cazadâura e, par dâulz, la soppa inglaiša. Par parcèr la tiré fòra una tvâja arcamè, che lì la tgnêva d acât con geloši, ch'l'èra stè dla sô bišnôna e ch'l'èra stè adrûvè sâul par la mî Comegnân. Mî pèder al tôls dala cantéïna al vén miâur.

La dmanndga matéïna, con gran antézzip, a se fténn tótt con la ròba da festa. Al profesâur Tanplén al salté žâ da una *Topolino* tóttta dscalastrè, fté ala bôna, äl brèg ed taila strafugnè, in camîša sänza cravâta, äl mândg arvujè

só. Al fô arzvó con riveränza e zêrt al capé, dala fâza, che i mî genitûr i s asptèven da un mumänt a cl èter d èser infurmè d una dâgrâzia. Ló però l'èra trancuél e al parèva ch'as divartess a tgñiri in balanza.

- *A dsnér? Mo an impurtèva ch'a v dsturbéssi!*

St mânter ch'a magnèven, åultr a fèr i cunplimént ala cûga, al profesâur al s interesé dâli usânz dla véttâ cuntadénn. Fenalmänt l'arivé al mumänt dal cafâ, e alâura, cme se mé an fôss brîsha stè lé presänt, al gé ai mî:

- *Vôster fiôl st ân al finess / Aviamänt Profesionèl, mo al ragazèl / à una bôna atitûdin pr al stûdi. Dânc, csa vlagagna fèr?*

Incû a sân in pensiânn e, anc s'a n sân brîsa arrivè in dóvv al sperèva al profesâur Tanplén, l'è grâzie a ló ch'a m sân fât una cultûra sufizânta.

Renzo Fantoni

(traduziânn dla Noccia d Bastèl)

I ucialén ed Vítto

Avito Formili

St ân al maiš d agâsst a l'ò pasè stramèž al muntâgn dal nòster Apenén: a Vidiciâtic e la cašléïna ch'avèven tòlt in afétt l'è pôc luntèna da qualla in dóvv ai véns al mânnd mî nòn. Par pasèrm al tânp, vésst ch'avèva tòlt mîg al mî scûter, ai ô girundè par d za e par d là: *Querciola, Gaggio Montano, Porretta Terme, Lizzano in Belvedere, Silla, Madonna dell'Acero e Poggiolforato...* Lé, a Pgjolforà – cum i dîšen lâur – ai ô visîtè al *Museo della Civiltà Montanara*, creè da Giovanni Carpani, un mî parânt ala luntèna, ch'al fô mässter ed scôla e sénndic ed Ližân. Un muiséo cinén cinén mo realizè con

conpetänza e tant amâur.

In mèz a tótt i usvèi in espusiziânn, in vatta a una scansî ai ô nutè un pèr d ucialén dala fâurma antîga. Par dnanz un cartlén con una scréttâ: “*Occiali appartenuti a Vito Formili, fabbro a Vidiciatico*”.

Vito Formili? Mo l'è Vítto, al maré dl'Arnèsta, ch'l'èra pò una cušeïna ed mî nòn Pèvel! I stèven ed cà a La Cà e la mî famajja la pasèva al maiš d agâsst da lâur. Mo guèrda té: i ucialén ed Vítto! A m l'arcurdèva, ecómm! I én i ucèl d una parsâïna dimónndi cilòba, cum l'èra giostapont Vítto mo, nonostânt quasst, ògni vólta che nuèter ragâz a dezidèven d andèr a fèr una scarpinè só pr äl muntâgn, l'èra ubligatòri dmandèri cum al srêv stè al tânp. Ló al guardèva pr aria e pò al dèva la sentâenza. Che pò ai ciapéss, quasst l'è un èter dscâurs...

L'avèva anc una chèvra che tótti äl matén al purtèva int un sô canpatt drî da cà a magnèr l'érba. Al bël l'è che nuèter ragâz a gèven acsé che Vítto e la sô chèvra... i s arvišèven! L'avèva anc un'andadûra particolèr, a dirân acsé šdundlanta e quand l'andèva ala funtêna a tôr l'âcua, tótt cal šdundlèr al fèva in môd ch'l'arivéss in cà con la carâfa mèža vûda.

Prémma ed turnèr a Bulaggna, ai ô vlô andèr a zarchèrel int al zimitéri ed Vidiciâtic, sänza gnac savair s'ai fôss la sô tâmmba. E invézi a l'ò catè, dscruvând che al sô vair nòmm al n'èra brîsha *Vito mo Avito...* Pròpi acsé. Ai ô fotografè sía ló (coi sù ucialén) che l'Arnèsta che, quand la môrs, ló al vôls tgnîri drî, mitândes una corda al còl int al granèr.

F. C.

L'Arnèsta

Quanti vòlt a l ò véssta in man ai mî par dèr ví al māssc! Insàmm ala chèrta atacadézza, la *carta moschicida*, a šbindlón in vatta ala tèvla, naigra ed māssc mōrti, l éra ón di pûc rimédi anc càntra ai burdigón, àl vrèsp.

Dåpp che insàmm ai americàn ai arrivé anc al DDT, con cla pánpa che lé i s al strumnèven in cô par mazèr i bdùc! Èter ténp, èter rimédi...

F. C.

Ióffa e la sô Clurénnda

- *L' é mâtä! Mî mujér l' é mâtä!*
Acsé al gêva dsprè Ióffa sugàndes i úc' con un fazultân bianc e râss, con sâura i sémmbol däl Cmónni dla Pruvénzia d Bulåggna.

- *L' é mâtä, sgnèr Maresiâl!*

Ló, al Maresiâl Coppone, chèp dla casêrma di Carabinír int i Vinazétt, al stèva da sénter in silänzi cal pôvr òmen e al capêva la sô angósstia: ai parêva d sénter la sô stòria parché una mujér acsé al l'avêva in cà anca ló prezïsha spudé!

- *Andiamo signor Ciuseppe, non piangesse, alla fine vedrà che risolverà la faccenda. Minchia però, sua moglie la fece grossa tanto, e dietro al brutto gesto, fosse puro nu poco sfornunata...*

Ióffa al s sinté cunfurtè dala solidarietè dal Maresiâl, mo in st mänter ch'l éra drî a tachèr dal prinzéppi un'ètra vòlta al racânt, al s mité a zighèr e a supièrs al nès cme prémma. Cme s'al fôss drî a dîrsel da par sé, al guardèva al mûr bianc ch'l avêva par dnanz es al turnèva indrî al tânp ch'l avêva cgnusó la sô Clurénnda, una žuvnâza ch'l'éra pió élta che ló d almânc dîs zentémmeter, siché andànd fôra con Ióffa la n avêva mài pruvè al piešair d purtèr un pèr ed schèrp con i tâc èlt.

I s êren spusè, ai êra vgnó i fiû e pò ai êra arrivè i ân dla maturità.

L'éra canbiè la sô Clurénnda: la s êra un pô ingrasè (lì la dèva la cäulpa al'etè créttica), mo Ióffa al savêva che ala matérina quand l'andèva a fèr la spaïsa, un caftén curèt e trai o quâter pâst dânter al barr dla Gûssta insàmm al sâu amîghi, l'éra la raigla, pò la spi

pajèva anc una ciòpa d zigaràtt. Con la zerimògna dal ragó ai andèva drî un barién d pan tucè int al sûg e quand la s mitêva a tèvla la n s fèva manchèr ignént!

- *Mé, sgnèr Maresiâl - Ióffa l andé d lóng col sô racânt - a i al gêva con àl bôni: Clurénnda, và pian a magnèr, t è fât un cûl che ala nôt quand t et straprèll int al lèt t am scuézz!*

E lí:

- *S'a t scuézz int al prilèrum, và a durmîr int un èter lèt! S'a m ingrâs la n é brîsa cäulpa mî, a sân int un mumänt delichét dla mî vétta. Ai ò una fâm ch'a magnarêv i purtón dl inféren!* - pr al narvâus la švarsleva acsé fôrt ch'am tuchèva d asrèr àl fnèster, sinchenâ totta Brochindòs l'arêv sintó cal tananâi.

- *Pò, sgnèr Maresiâl, ai é vgnó l'usesiân dla pulizî dla cà!*

- *Beh? Cosa bella è!" - l arspundé al Maresiâl, ch'al pinsêva che se cla manî la fôss vgnó anc a sô mujér, ló al s srêv liberè da un inpàggn antepàtic, vésst che finé al sarvézzi e pugè la divîsa in vatta a una scrâna, ai tuchèva d métres un grinbèl e fèr i zatén d cà parché sô mujér tott al dé, quand la n éra brîsa a spâs a fèr däl ciâcher, l'éra azache in vatta al lèt a lèzer Grand Hotel.*

- *Caro Ciuseppe, queste attività femminine vanno spronate, magari pure aiutate, in fin dei conti vostra moglie passavasi il tempo e la casa brillava comu nu specchio!*

- *La cà la stralusèva? - l arbaté Ióffa - la mî Clurénnda la fèva vgnîr matérina fagànd àl pulizî d cà sänper con la granè e al strâz in man.*

A mežanòt, ala fnèstra, la šbatêva àl pdèn col batpâgn, acunpagnè dai azidént ed tott i vsén d cà che a cl'aura lé i vlêven durmîr. Pò i cliént ch'i stèven a sêder int i tavlén dal barr dla Gûssta i s vdêven a crudèr dânter ai bichîr d bêrra di strâz ed plómma ch'al parêva ch'l anvéss, defâti i švarslevèn a una vâus:

- *Åu, la Clurénnda la fâ anvèr anc in agâsst!*

- *E lî - chèro al mî Maresiâl - l'andèva ala fnèstra in bragatt e regipètto, che s'ai ò propri da dîr la veritè al n éra brîsa un gran bél vadder, digànd däl bujèt a tott quant e švarsland cme un'âmma adane: "Caragagna d vagabónnd e biasanòt, an*

dè a lèt e lasè in pès àl dòn ch'âl lavâuren!

- *E voi?* - al fè al Maresiâl.

- *Mé, - ai arspundé Ióffa - a pruvèva d cunvénzer la mî Clurénnda a dèrs una calmè, a andèr a lèt par fèr durmîr mé e tott i anculén lé d atâuren. In cà, ala nôt, l éra dvintè un inféren: chi batêva col mândg dla granè dal pian d sâttâ pr al cunténnuv zavatèr ed mî mujér, chi švarsleva dal pian d sâura o dal apartamänt ed banda dal nòster, dmandând: "Sîv drî a fèr San Michêl? Parché d nôt, la mî Clurénnda la dspustèva i móbil mudandi sänper ed sít. L à da stèr a savair sgnèr Maresiâl, che mé ai ò un pô d pròstata, par la quèl, ed nôt, a m lîv spass pr andèr a fèr la mî âcua, e al pôl capitèr che, gîrând par cà al bûr, a vâga a šbâter la mazòca cântr a quèl che prémma an i éra brîsa! Insâmma, a sân dsprè e a n sò pió csa fèr!"*

Al Maresiâl al travalghé:

- *Io direi che è ora di parlare dell'incidente, quello che fece scattare le manette ai polsi di vostra moglie e la degenza nello spedale. Poi direi anche che scalciava come un mulo e menava pugni alla cieca, tanto che dovemmo legarla al letto con la camcia di forza e punturarla con narcotico per spegnere la rabbia!*

Ióffa, puvràtt, sparfundè sänper pió int al sô turmänt e int la sô vargåggna, al zarché d ardûser la cäulpa:

- *Sgnèr Maresiâl, al fât l è che con la sô manî par la pulizî l'era sänper ala fnèstra a šbâter di strâz, a antèr däl granè, a straprile di strufión, insâmma, con tott quall ch'as psêva sfrunblèr int la strè, lì l'andèva žâ a balûc e tott quî ch'i pasèven o i êren firum sâttâ àl nòstri fnèster i ciapèven la sô dôsa d róssc. Par žonta, una quèlca vòlta, ai andèva drî anc una quèlca guzlérina d âcua brîsa propri nattâ...*

- *Signor Giuseppe - al trunché a mèz cal dscâurs al Maresiâl - io ho molta pazienza, ma qui non si parla di due gocce, ma di un catino pieno di sapone e acqua zozza buttata dalla finestra addosso a due Vigili fermi con le biciclette loro in mezzo alla strada davanti al caffè dell'Augusta! - Al Maresiâl l andé d lóng anc pió dezîs - Due o tre testimoni dissero anche che i Vigili, dopo aver fatto la doccia con*

quelle poche gocce come dite voi, cercassero di richiamare vostra moghie con i fischietti. Vuol sapere cosa successe? I fischietti erano così pieni di sapone che, invece di fischiare, le bolle di sapone colorate come i bimbi fecero, con gran divertimento dei clienti del caffè! Signor Giuseppe, io cercherò il modo che i Vigili ritirino indietro la denuncia, voi pagherete la multa e il lavaggio delle divise, poi cercassi di lasciar andare per tutti i calci e le sgraffiate che ebbero a subire i miei carabinieri. Sotto mia responsabilità farò mandare a casa dall'ospedale vostra moglie, riservandomi di far sapere a vossia se tutto finirà qui o se qualcheduno chiederà altri danni. Creda, per farla finita, che meglio di così non potessi fare. Andate a prendere vostra moghie con i miei migliori auguri e... sperassimo bene! Andate, andate.

E Ióffa l'andé. Piò mòrt che viv! Al tiré fòra dal sbdèl la sô Clurénnda, dscurandi con delicatazza mo con fermazza:

- *Clurénnda, adès bâsta fêrs rédder drí dala žänt! A sän dvintè la fôla d Brochindòs par tótt quall t è cunbinè con la tô manî d pulizî, cal tô cazèr fôra dala fnèstra tótt quall ch'at câpita stra âl man, bâsta! Vâ a spâs quand t an è gnént da fêr, vâ ai Žardén Margaréttâ a vâdder i dâini e i león, magâra fâ anc un gîr in giôstra, però ch'la séppa finé lè!*

Incôsa l'andé bân pr un pô d tânp...

Pò, una nòt, as sinté di armûr bâs e di lamént: l'era Ióffa, tótt dsprè, ch'al šbatêva la tèsta cântr al mûr, e la sô Clurénnda d'sbrazè e sudè, che al dâu d nòt l'era drî a spustèr un armèri d nûs!

Renzo Bovoli

Libera traduzione in dialetto bolognese, con qualche rimaneggiamento, della simpatica novella "La Clorinda e Ióffa", tratta dal libro "Fantanovelle" dell'amico Giorgio Manservisi.

(Ristampata per rimediare ad un'involontaria ripetizione).

Brochindòs

Ivan Dimitrov

Parécc' ân fâ ai êra un zâuvén furastîr ch'al girèva pr i negòzi ufrând âl sâu teracòt. Acsé al capitê int la butaiga d un mî amîg e sicômm al fêva anc dâl statuerîni so cumisiân, mé a i dé una mî fotografi fté da *clown*. Al risultèt l'è quall ch'a vdî qué sâura. Da chi dé cal ragâz l'à fât dimónndi strè e l'è dvintè un artéssta dla teracòta rinomè. I sù "quèder" culurè e in rilièv i én di cheplavâur ed gran valâur. La sô Bulaggna, i sù pôrdg, âl sâu straddleñni i én veramänt un ât d amâur par la nôstra zitè. Anc al sô presèpi, ch'l' è stè in espusiziân socuanti vôlt, ispirè ai pitûr fiaméng, l'è beléssum.

In sti dé che qué, i lavurîr ed Dimitrov i én in espusiziân. In dóvv?

Dal 31 ottobre al 29 novembre

Sala Museale "E. Possati" al Complesso del Baraccano
Feriali 9,30 – 12,30 15 - 18
Festivi 9,30 – 12,30 15 – 19

Ingresso gratuito

La penitänza

Pr avair šbagliè a scrîver al pèz ed Renzo Bovoli la penitänza l'è quassta: una mî fôto ed tant ân indri, quand da žuvnâtt a pruvèva a fèr l'imitaziân ed Jerry Lewis...

La siänza di nûster vîc'
Fiaûr dla Trinitè (Anemone hepatica)
– fiore della Trinità, erba della Trinità, già creduta efficace per il mal di fegato, ora dimenticata, coltivata ne' giardini.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese.*

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnda

Nómmer 175 dal 2020

Diretâur irresponsâbil e limušnîr:

Fausto Carpani

Dséggan uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di šbâli: **Bertén d Sèra**

Strulgón eletrônic:

Matéo d Niròz – Silvàn d Cavalérina

Abunamént par posta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tótt i scrétt in dóvv an i é brîsa indichè 1 autâur i én ed Fausto Carpani.

I pruvêrbi in fânnad a âl pâgin i én trât da:

Alberto Menarini

PROVERBI BOLOGNESI

Giunti – Martello, 1982

Al dizionèri ed riferimänt par cäl parôl ch'âli én difézzili da capîr 1 é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sit bulgnîs i én quissti:
www.pontedellabionda.org
www.lafamejabulgneisa.it
www.bulgnais.com

